

Un total de 1.435 parelles lleidatanes van posar l'any passat punt final al seu matrimoni. Es tracta d'una xifra rècord a la província i que s'ha disparat un 42 % en l'últim exercici. Els experts atribueixen aquest espectacular augment al final de la crisi econòmica, que va provocar que moltes parelles optessin per no separar-se legalment.

REGISTRE CIVIL ESTADÍSTICA

Rècord de ruptures a Lleida amb una mitjana de quatre divorcis per dia

Van augmentar un 42 % el 2014 després de diversos anys de descensos per la crisi

A. GUERRERO/S. DIEGO

LLEIDA | Lleida va registrar l'any passat el seu rècord de ruptures matrimonials (divorcis, separacions i nul·litats) amb un total de 1.435 parelles que van posar fi a la seua relació, xifra que suposa una mitjana de quatre divorcis per dia i un augment del 42,6 % respecte a l'any 2013. Unes xifres que contrasten amb el descens dels últims anys i que els experts van atribuir als efectes de la crisi econòmica com l'increment de l'atur, els problemes en la venda dels immobles i despeses associades com les pensions dels fills, entre altres (vegeu l'entrevista). El descens es va iniciar el 2007 després que el 2006 s'assolissin les 1.256 ruptures. El nombre de ruptures va tocar fons l'any 2008 amb 848 dissolucions. Així mateix, l'any passat hi va haver pràcticament el mateix nombre d'enllaços (1.424) que de divorcis.

Del total de dissolucions de l'any passat, el 98 % són divorcis (els cònjuges poden tornar a casar-se civilment) per 24 separacions (els cònjuges no poden casar-se de nou) i quatre nul·litats matrimonials (la invalidació de la unió). L'elevat percentatge de divorcis respecte a l'altra tipologia de ruptures s'ha mantingut els últims anys, especialment des del 2005, quan va entrar en vigor el conegut com a divorci "expres" per reduir la burocràcia. L'efecte va ser un espectacular increment del nombre de parelles lleidatanes que van optar directament pel divorci.

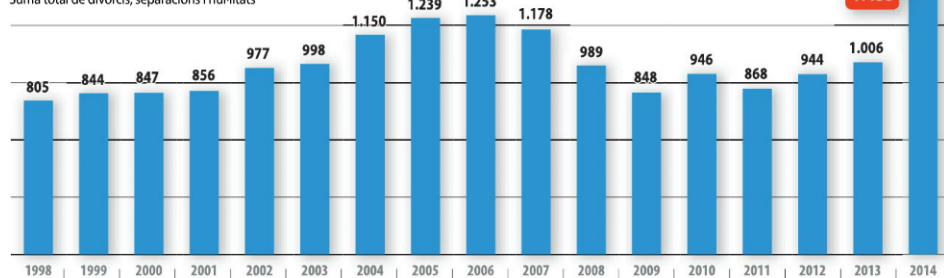
El 75%, de mutu acord

D'altra banda, s'ha de destacar que tres de quatre ruptures a la província són de mutu acord. Quant a la durada del matrimoni, en 840 casos les parelles sumaven 10 o més anys junts. Un total de 543 feia entre dos i 10 anys que s'havien casat pels 47 que es van separar quan amb prou feines feia un màxim de 2 anys des de l'enllaç. I pel nombre de fills, 519 de les parelles no en tenien cap, 420 dos o més nens, en 436 casos sols un fill menor d'edat i 28, un fill major d'edat però dependent. Quant a Catalunya, els divorcis també van augmentar un 5,8 % (19.591 ruptures), un percentatge similar al d'Espanya, amb un creixement del 5,4 %.

RUPTURES MATRIMONIALS

Evolució dels últims 17 anys

Suma total de divorcis, separacions i nul·litats

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE)

RUPTURES

És el rècord a Ponent. La mitjana de ruptures dels últims anys amb prou feines assolida les mil.

1.407
DIVORCIS

És la dissolució del matrimoni. Els cònjuges divorciats poden contreure nou matrimoni civil.

24
SEPARACIONS

La separació suposa la suspensió de l'obligació de convivència. Està reconeguda legalment.

4
NUL·LITATS

Pot ser per la via civil i per la via eclesiàstica. Són escasses. El màxim són les 10 de l'any 2012.

ENTREVISTA

«Les parelles aguantaven per falta de recursos»

Mercè Vilagrasa

ADVOGADA ESPECIALISTA EN RUPTURES MATRIMONIALS

Com explica aquest augment en el nombre de ruptures?

Als anys seixanta les parelles no es divorciaven perquè estava mal vist. En els anys de la crisi, no ho feien perquè no hi havia diners. Ara que sembla que estem sortint del forat hi

ha moltes parelles que decideixen fer el pas, divorciar-se i arreglar els papers.

Creu que ja ho tenien decidit abans?

Sí, crec que hi ha moltes parelles que aguantaven per la qüestió econòmica, però arriba un moment en què la situació és insostenible. També hi ha matrimonis que ja estaven separats i ara acudeixen al despatx per divorciar-se i arreglar

la paperassa per si volen tornar a casar-se.

La majoria ho fan de comú acord?

Sí, això sempre és la millor opció. Fins i tot els casos que comencen amb un contenciós s'intenta que acabin amb un acord beneficiós per a les dos parts.

Qui fa el primer pas?

Generalment elles. Ells s'acomodenen a la situació.

